L'ORIGEN DE L'ACTUAL CRISI FINANCERA: ELS SOBREENTESOS PERMANENTS

PERSPECTIVES ECOLOGIQUES I SOCIALS AUTONOMES

La crisi revela actualment el que estava tapat per una gruixuda cortina de fum dels tripijocs financers. Aquesta ceu obliga a analitzar el que ocorre, però també a trobar alternatives reals al capitalisme mundial sota totes les seves formes.

L'1% dels dirigents financers que afavoreixen el 10 % de la colla mediàtico-financera està conduint la resta de la humanitat al marasme econòmic i social. Els financers tenenen oportunitats econòmiques oficialment cada vegada més sofisticats per a desenvolupar un benefici màxim, els mediàtics llosen constantment i sistemàtic i sobretot intenten persuadir a la gent de que altra societat, altre món, no es possible. Era el primer sobreentès.

La relació de complicitat entre estat i capital. L'estat no està al servei de la majoria i de l'interès general, està al servei dels banca i dels financers, afavorint amb les seves lleis la llibre circulació del capital i dels beneficis, així com del desenvolupament de la producció mercantil, però també enfosquint la relació entre el poder financer i el poder polític, prenent així com ostatge a la ciutadania per a afavorir la seva explotació i la seva dependència. Es el segon sobreentès que avui, a poc a poc, va quedant al descobert.

Les conseqüències d'aquesta nova situació en la qual Europa i els EEUU es veuen obligats a apel·lar als fons sobiranes de Xina, Índia i els països del Golf són també polítiques. Aquests países que participaren a una reunió estesa per a conjurar aquesta novena crisi financera demanaren, sens dubte, contrapartides.

Sòn ells els qualls, amb el capitalisme industrial i l'explotació del petroli, amb una mà d'obra barata i abnisa a una forta repressió, posseixen les liquiditats necessàries per a desencallar el sistema monetari internacional. Imposaran el seu punt de vista perqué tenen la possibilitat de salvar al capitalisme financer. És el tercer sobreentès.

Fins que punt aquest qüestionament del capitalisme financer pot estar a l'origen d'una nova estratègia del capitalisme?

Estratègia que comença ja a orientare-se cap a un capitalisme més industrial, més keynesià, al qual una política de grans obres comprendrà un nou capitalisme verd utilitzant l'ecologia com nova reconversió.

Una mica d'història

En 1944:

Fins i tot abans d'haver acabat la segona guerra mundial, els governs comprometeses en la guerra contra Alemanya i Japó es van reunir entre el 1 i el 22 de juliol de 1944 en Breton Woods en una conferència que acordava per decennis les bases del sistema monetari internacional creant dues institucions: el fons monetari internacional (FMI) i el banc internacional per a la reconstrucció i el desenvolupament (BIRD).

Els 735 delegats sabien que la crisi del 1929, els canvis flotants i les múltiples devaluacions monetàries havien contribuït a precipitar el món en la crisi econòmica i la guerra, així com a fremar el cicle de les revolucions socials. Amb el naixeme, el capitalisme va arribar al cim de la seva dominació sobre una gran part del l'espècie humana. Se senta amenaçat pels pobles en revolució social.

El estalinisme va desenvolupar un capitalisme burocràtic d'estat que va trobar la complicitat de l'esquerra del capital a Europa, tots aquests partits crèiats comunistes van cobrir durant décades la realitat de la dictadura sobre els explotadors, tan sols una minoría no va cessar de denunciar la superstició ideològica d'aquest règim i ells milions de morts i deportats als camps de concentració. La dominació xinesa és encara més perniciosa, hipòcrita i violenta, però segueix sent en l'essencial idèntica a la de la URSS.

Quin era el contingut dels acords de Bretton Woods?

A)Cada estat ha de definir el valor de la seva moneda en relació amb la del dólar.

B)Els EEUU es comprometen a posseir una reserva en or relacionada amb la quantitat de dólars emesa i en convertixen en el banc mundial de referencia.

C)Un sistema de paritat gairebé fix s'estableix amb una variació màxima del 2%.

El FMI que supervisa tot això ha de permetre créditis als países en ruptura (a curt) de divises per a evitar devaluacions, la BIRD(Banc Mundial) desenvolupa el capitalisme industrial amb préstecs a llarg termini i nota un interés del 3% finançant pojectes precisos.

La insuficiéncia de reserves en or provoca un desplomament de la moneda. Amb la fi d'evitar aquesta situació proffitosa per a l'economia capitalista americana, els dirigents decideixen la *fugida cap endavant*: la bestreta dels beneficis per l'intermediari del desenvolupament del capitalisme financer i del consum a crèdit.

A partir dels anys 1950 el déficit de la balança dels pagaments americans s'engrandeix i la reserva en or dels EEUU disminuixen.

En 1971

És l'abandó de la correspondencia entre les reserves en or i l'emissió del dólar. El dólar és devaluat i el règim de les paritats fixes s'acaba quedant antiquat.

El que el moviment revolucionari nasci del 1968 -marxista anarquista- no pot comprendre de la transformació del capitalisme industrial en capitalisme financer, perqué segueix sent pres del consens antagònic (vegeu nota 1) i continua la lluita sobre el terreny del capitalisme industrial mentre que aquest últim s'ha transformat en capitalisme financer.

Per això, la representació de la lluita de classes està tintada de romanticisme revolucionari o de la gran nit de la insurrecció.

Aquesta incomprensió de la situació impedeix tota transformació de la relacions socials.

El capitalisme financer va per davant no satisfent-se ja del 3% de beneficis del capitalisme industrial i aspira a més del 12%.

La taxa de benefici augmenta amb el risc però el risc mateix està protegit pelís estats.

El capitalisme financer és per naturaleza especulatiu perqué consistexis en l'anticipació dels beneficis per realitzar.

A pesar de les ajudes dels estats als bancs - 350 milions d'euros a França i 700 milions a EEUU, etc. el que demostra bé la col·lisió de l'estat i de la banca; sòn com caen i singls. Les bonses segueixen caient.

Des d'un punt de vista estatal, podem parar les cotitzacions en borsa però això representa un acte gres per a ella, ja que seria el qüestionament general del sistema.

Convoquen als banquers amb la finalitat de monitlizar-los però els especuladors, els financers, estan per sobre d'això perqué a pesar de la injecció i de la sustentació dels bancs pels estats, les bonses

RUDOLF HILFERDING

El capital financer

no coneixem traducció catalana

TABLE DES MATIERES

Introduction 9
Préface 55

PREMIÈRE PARTE

L'ARGENT ET LE CREDIT

Chapitre I : La nécessité de l'argent 61
Chapitre II : L'argent dans le processus de la circulation 74
Chapitre III : L'argent comme moyen de paiement. L'argent-crédit 101
Chapitre IV : L'argent dans la circulation du capital industriel. (Mise en circulation et immobilisation périodiques du capital-argent. Dimensions changeantes du capital immobilisé et leurs causes. Transformation du capital immobilisé en capital actif au moyen du crédit) 109
Chapitre V : Les banques et le crédit industriel .. 127
Chapitre VI : Taux d'intérêt 150

DEUXIÈME PARTIE

LA MOBILISATION DU CAPITAL FICTIF

Chapitre VII : La société par actions 161
1. Dividende et bénéfice des fondateurs 161
2. Financement des sociétés par actions, sociétés par actions et banques 171
3. Société par actions et entreprise individuelle .. 182
4. Les émissions d'actions 196
Chapitre VIII : La Bourse des valeurs 194
1. Les valeurs boursières. La spéculation 194
2. Les fonctions de la Bourse 205
3. Les affaires boursières 211
Chapitre IX : La Bourse des marchandises 220
Chapitre X : Capital bancaire et bénéfice bancaire .. 244

TROISIÈME PARTIE

LE CAPITAL FINANCIER ET LES LIMITATIONS DE LA LIBRE CONCURRENCE

Chapitre XI : Obstacles à l'égalisation des taux de profit et moyens de les surmonter 261
Chapitre XII : Cartels et trusts 287
Chapitre XIII : Les monopoles capitalistes et le commerce 293
Chapitre XIV : Les monopoles capitalistes et les banques. Transformation du capital en capital financier 315
Chapitre XV : La fixation des prix par les monopoles capitalistes. Tendance historique du capital financier 320

QUATRIÈME PARTIE

LE CAPITAL FINANCIER ET LES CRISES

Chapitre XVI : Les conditions générales de la crise. (Les conditions d'équilibre du processus de reproduction sociale. Les conditions d'équilibre du processus de l'accumulation capitaliste.) 333
Chapitre XVII : Les causes de la crise 353
Chapitre XVIII : Les conditions de crédit au cours du déroulement de la conjoncture 365
Chapitre XIX : Capital-argent et capital productif pendant la dépression 382
Chapitre XX : Les changements intervenus dans le caractère des crises. Cartels et crises 390

CINQUIÈME PARTIE

LA POLITIQUE ECONOMIQUE DU CAPITAL FINANCIER

Chapitre XXI : L'évolution de la politique commerciale 407
Chapitre XXII : Les exportations de capitaux et la lutte pour la conquête des marchés 421
Chapitre XXIII : Le capital financier et les classes ... 455
Chapitre XXIV : La lutte pour le contrat de travail . 471
Chapitre XXV : Le prolétariat et l'impérialisme ... 489

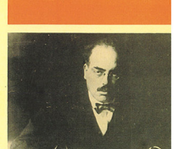

Rudolf Hilferding va ser detingut a Arles per la policia del govern de Vichy, transferit a la presó de la Santé sota la directiva de la Gestapo, va morir probablement en el trasplats a la infermeria especial de les presons de Fresnes el 11 de febrer de 1941. El punt de partida de la crisi financera és una veritable estafa: les hipoteques encontrarietes. Els sistema de crédit de taxa variable llançat per el mercat que és baixa el primer any però que augmenta anys rápidees. Squestri titols sòn despeés difóssos mundialment i els bancs de negocis han fet enormes beneficis sobre els habitatges americans que van tenir més i més dificultats i no van aconseguir reembursar els crédits mensuals ecorbitants.

Els usus objectius especulatius sòn il·limitats: especulen sobre les revoltes per la fam en 40 países i l'increment de 800 milions a 925 milions – en un any – de les persones que pateixen la fam al món; sobre el petroli, el gas i l'habitatge, invencibles productes financers podrits.

Prendre com ostage a la humanitat, fer-la depenent del cuys de les borses amb una especulació sense límits, aquesta és la raó d'existir d'aquests estafadors.

Cal estendre el que hi ha de nou al sistema capitalista

El primer que difereix és que la lluita ja no oposa propietaris del capitalisme comercial o industrial i assalariats (ex proletariat), la relació social antagònica no és de la manieta naturaleza, si que imposa una forma de lluitar. Oposa els accionistes financers i els traiders(que comprenen els fons de pensió de jubilació) i els productors de mercancies, es tracta de satisfer l'apetit insaciable dels accionistes anònims, de multiplicar per quatre les taxes de benefici del 3 al 12%. Ja no sòn els treballadors assalariats els quals tenen crédits i que es troben profoismament endeutats, que sòn percaitats per totes les empreses del mercat (dirigents d'empreses, agricultors, artesans, professions liberals) per causa l'insuficiéncia de liquidéfera.

Ho constatem, deslocalitzacions, reducciones de personal, concentración de capitals, intoxicaciones alimentaríes (OMG), saulada financiera i cadatastrofe ecológiques no tenen más que un només origen: la recerca del máximm benefici.

Aquesta lógica financera s'ha tornat exterior i contra l'espécie humana.

D'aquesta forma, els dirigents econòmics – que suposadamnt han de decidir actuar a través del mercat i de la producció de bien d'intents general- no sòn más que els agents de la lógica financera (mercancia entre altres) i per això no tenen cap legitimitat economica en relació amb la comunitat humana en via de construcció. Igualment, els dirigents político o sindicals, que suposadamnt sòn els representants del poble o dels assalariats, han acceptat pel seu silenci la lógica financera que ens conduix a la crisi mundial actual: bé sigui per a imposar les regles o per a ajutar-les, han perdut tota legitimitat política davant de la comunitat humana.

Com plantar cara a aquesta crisi de la qual sòn víctimes milions de individuos?

Un veritable projecte polític, altra perspectiva: afavorir la crisi externa de legitimitat per la superació del sistema capitalista i l'estratégia del *éviatement et du reconvrement*. Tota civilització és mortal. No obstant això perqué desaparegué, fa falta la conjunció de dues causes, una interna i altra externa. Va ser aixó amb la civilització grega: crisi interna de la seva urudo-democràcia reservada al 5% de la población, crisi externa amb la invasió dels romans.

Assistim ara com ara a l'especulació a la baixa degudes ès les «embqirnes», de la crisi ,interna del sistema però aquesta crisi haurìa de permetre'ns fomentar les condicions d'una veritable transformació de les relaciones socials que evità la reproducció de la crisi sistémica.

En primer lloc, convé desfer-se de la il·lusió democràtica de la representació política, sindical, associativa, religiosa o económica. No hem de cometar más que amb rosaliers moníeos. Construim la nostra autonomia individual i col·lectiva desenvolupant l'auto-garanuia de les necessitats vitals: allotja-se, alimenta-se, guaix-se, estimar, estimar-se, no contaminar i desplaçar-se el más ecológicamnt possible.

Posem en pràctica les condicions de formació i informació per a ser altra cosa que una mercaderia sobre el mercat del treball tenint com objectiu permanent l'auto-abolició del sistema de remuneració salarial que és la base mateixa del sistema capitalista (vegure nota 2). Per aquesta raó, cal sortir de la desposseséd de la vida, del temps i imaginar formar sociietat amb els altres, aplicar altra metodología del saber a través d'una informació crítica que pugui establir relacions actives i transicionals oposades a la informació passiva, massificada, no crítica i fragmentária.

Per exemple, l'economia política ja no és ensenyada des de 1792 a l'escola capitalista per la por de que la seva comprensió qüestioni el sistema matéix, com sí no hagués altres possibilitats per la desposseséd que prepara la dominació de les persones i de la naturaleza per a exercir l'explotació amb la finalitat de realitzar aquesta famosa taxa de benefici máxim. L'ésser humà es convertexis llavors en exterior eli matéix, és el que ells filósofs oríéen alienació. Aquest procés d'alienació es reproduix sense aturar, llavors tots les possibilitats de canvi sòn rebogudes pels individuos tornats convertits en aliens ella mateixos. Les víctimes consentexien com si l'esclavisme voluntari fos legítim. Hem d'utilitzar totes les nostres capacitats per a desenvolupar l'autonomia (vegure nota 3) sobre tots els plànols. Cal evitar estratégicament els conflictes directes cobrint la societat civil amb les nostres iniciatives ecológiques i socials per a evitar cause en el parasay de les crisis repetides del capitalisme mediático-financer, llevar-li tota legitimitat per a esperar-lo. És un doble procés históric perqué tot el que neix, mor un dia. Accelerem aquest procés per a la supervivéncia de totes les espécies vives.

Una imatge de les interdependències entre la riqueza de la classe capitalista mundial i els EEUU.

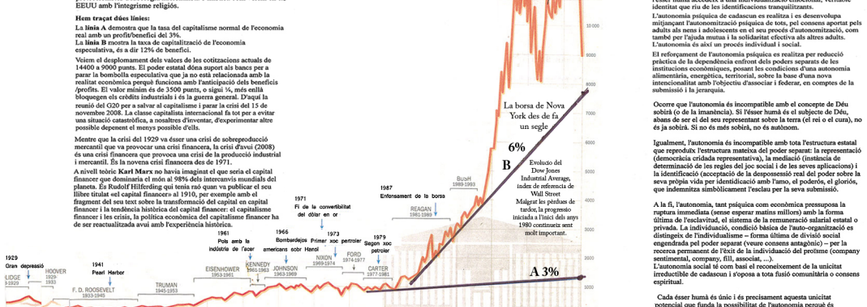

El 15 d'octubre 2008

Nota 1.

Sortir del consens antagònic: els conflictes socials poden en evidéncia la força dels que no tenen la paraula però que poden bloquejar tota la maquinária social.

El fet de no considerar, ni imaginar, ni experimentar altra possibilitat autonomitzant però al contrari, reclamar als amos, als seus explotadors algunes engrunes más, garantexi el reconeixement del poder espatial i l'acceptació de la servitud voluntária del sistema de la remuneració salarial.

Aquest mecanisme social constitueix el consens antagònic que bloqueja tota transformació.

Nota 2.

El sistema de la remuneració salarial provoca en cada assalariat 12 patologies socials: sòn individuos sotmesos a jerarquies, que no pensen iniciatives, que sòn rutinaris, explotats, que tenen por, que no decideixen el que produ1xen, ni amb qui, ni com, ni per qué. No sòn coherents ni transparents. Sòn empesos a actuar i no actuen ells matéixos.

La crisi ets va a acomodar per milions, però en l'absència d'altre projecte de vida, fan socialcat ellis matéixos i causen en una supervivéncia cada vegada más precária. Els assalariats sòn el 85% dels actius a França. Recordem que un assalariat produix 30 euros per hora de mitjana, o sigui 1 milió d'euros en una vida d'explotació. Treballar és perdre diners mentre que acòlver-se per a sí matéix i el planeta és viure milior.

Aquest procés de producció, en compte de ser l'acumulació primitiva del capital, hauria de realitzar l'acumulació primitiva de l'autonomia sobre tots ells plànols. El treball assalariat és diners multiplicats per tempe mentre que l'activitat autonomitzada és informació autónoma multiplicada per la seva energia multiplicada pel seu temps. És la diferéncia entre la prostitució i l'amor, el matéix acte però totalment diferent. Es per aixó que parlem d'utilitzar els diners a favor de la fi dels diners i no per a viure i morir a crédit.

Nota 3.

Autonomia

Sistema d'organització social en el quel les regles del joc social sòn definides i respectades pels éssers humans adults que les han acordat. Els una auto-organització, que caracteritza les societats humanes hetero-organitzades per l'abolició de mediació institucional que deté un poder amb objectiu de permanència, exercit per una minoría d'éssers humans, en nom d'un ser transcendental simbólica i imaginária de la comunitat humana (Déu, Poble, Nació, Proletariat, etc.)

L'autonomia és també un procés pel quel l'ésser humà accedeix a la socialitat virtatlge per eliminació progressiva de les representacions (familiars, polítiques, sindicals, etc.) que li han permés passar de l'estat d'adolescéncia a l'edat adulta. En aixó com l'ésser humà accedeix a una individualitat emocional, virtatlge identitat que ria de les identificacions tranquil·litatnes.

L'autonomia psíquica de cadascun en realitza i es desenvolupa mitjançant l'autonomització psíquica de tots, pel consens apertat pels adults als nens i adolescents en el seu procés d'autonomització, com també per l'ajuda mutua i la solidaritat efectiva als altres adults. L'autonomia és aixó un procés individual i social.

El referpament de l'autonomia psíquica es realitza per reducció pràctica de la dependéncia enfront dels poders separats de les institucions económiques, socials, educatives, sanitàries, informació alimentária, energética, territorial, sobre la base d'una nova internacionalitat amb l'objectiu d'associar i federar, en compte de la submissió i la jerarquia.

Ocorre que l'autonomia és incompatible amb el concepte de Déu sobirà (o de la imanència). Si l'ésser humà és el subjecte de Déu, abans de ser el déi nes representant terrenal (el rei o el cura), no és ja sobirà. Si no és más sobirà, no és autònom.

Igualment, l'autonomia és incompatible amb tota l'estructura estatal que reprodueix l'estructura matéica del poder separat i la representació (democràcia criidada representativa), la mediació (institució de determinació de les regles del joc social i de les seves aplicacions) i la identificació (acceptació de la desposseséd real del poder sobre la seva pròpia vida per identificació amb l'amo, el poderós, el gírofin, que indemnitza individualment l'esclau per la seva submissió).

A la fi, l'autonomia, tant psíquica com económica pressupon la ruptura immediata (sense esperar mátius milions) amb la forma última de l'esclavitud, el sistema de la remuneració salarial estatal o privada. La individualació, condició bàsica de l'auto-organització en distingeix de l'Individualisme – forma última de divisió social engendrada pel poder separat (vegure consens antagònic) – per la recerca permanent de l'éxit de la individualació del protéus (company sentimental, company, fill, associat, ...).

L'autonomia social té com basi el reconeixement de la unicitat irreductible de cadascun i s'oposa a tota fainli comunitária o consens espiritual.

Cada ésser humà és únic i és precisament aquesta unicitat potencial que fundia la possibilitat de l'autonomia pengué és l'Únic bé comú de l'espècie humana. L'autonomia vol dir nomenar-se a sí matéix.

PRESENTACIO DEL BIO-FORUM DE L'URBANISME POLÍTICA I CAPITALISTA AL URBARURALISME ECOLOGIC I SOLIDARI.

«L'urbanisme és aquesta presa de possessió de l'entorn natural i humà pel capitalisme financer, desenvolupant-se lógicament en dominació absoluta, pot i ha de referir la totalitat de l'espai com el seu decorat propi. o Guy Debord

L'ordenament de Barcelona va ser planejat per l'arquitecte Ildefons Cerdà. Tenia com objectiu, com ho va fer Haussmann a París, d'impedir la revolució social permetent que les forces armades pugissòn disparar al llarg de les avingudes rectilínies. Aixó no va impedir la victòria al carrer del poble català, sota la impulsió majoritária dels anarco-sindicalistes, contra l'aixecament militar del 19 de juliol de 1936. A Espanya, es va jugar la llibertat del món: la llibertat llisa i no la llibertat vigilada.

No obstant això, avui sabem que els que portaven l'avenint estan fora dels conflictes principals, surten del consens antagònic i tenen altra immoralitat.

Historicament les milers de revoltes d'emancipació camperola contra els amos van acabar amb l'establiment dels burgesos i per a l'establiment de l'economia mercantil. Les 10 más famosos temptatives per a establir el poder dels treballadors, nascudes de la revolució industrial van ser «llogades, aixafades en la sang i en les llágrimes: la comuna de París 1871, als consells obrers de 1905 a Sant Petersburg, els consells obrers a Alemanya 1919-1923, de Torí en 1923, de Berlín en 1953, d'Hongria en 1956, l'Espanya revolucionária 1936-39 amb la socialització de l'economia i la col·lectivització de les empreses i la supressió dels diners en diversos lloc, de maig 1968 a França, de l'xecoslováquia, etc.

Recordem que la nostra espècie viu dos conflictes en permanència: explotadors-explotats, dominants-dominats, i ns més adlió amb la destrucció per la nostra espècie de les altres espécies animals i vegetals. Imitatim sobre la forma de lluita que és el consens antagònic. La idea ja no ha de ser la d'abrecar directament les forces de les multinacionals i dels estats però la de no participar más, de deixar de col·laborar i utilitzar altres maneres d'intercanvis que els diners perqué amen ja per la novena crisi financera des de 1971 i gens ha canviat fonamentalment en el sistema. Desenvolupem l'autonomia sobre tots els plànols utilitzant els diners per al final dels diners.

La major dificultat del desenvolupament dels recursos naturals és que els individuos estan formats per aquest tipus d'economia de dependéncia tant al nivell escolar com al nivell del treball.

El que amen a proposar no és más que el principi d'un procés per a debatre de desprès de les crisis financeres solucionant la crisi social i ecológica.

La nostra proposta estratégica consistexis en introduir el viu de les altres espécies en la ciutat ja que només és el lloc del desplegament de la mercancia i de la contaminació; en la ciutat fabm la vida vegetal i la animal.

Qué veiem si mirem l'ocupació de l'espai setunal de la ciutat?

Els carrers envaits per la mercaderia pilot que sòn els cotxes amb la contaminació inherent, persones mercaderia que van a la seva ocupació, botiges i bancs diversos i variats, turistes que sòn el producte de l'oci-mercaderia que es passegen i consumeixen, arbres plantats però incapaços per a alimentar-se, plantes no comestibles en les places i altres llocs, sota els edificis es troben les diverses ocupacions burocràtiques (seguts, poder administratiu, etc.).

Us proposem utilitzar els sostres terrasses per a crear altre poisle:

Posant hortes, la recuperació i el tractament de les aigües usades, la producció d'energia, al·lotjament ecológicament desmantatible. El aixó per a respondre a les necessitats vitals: allotjar-se, guaix-se, alimentar-se, no contaminar, estimar, estimar-se i desplaçar-se el más ecológicament possible.

Si el 2004 va haver el contra-fórum de les 30 multinacionals que havíem previst reunir-se, avui en 2008 l'estratégia de la de presentar solucions individuals i col·lectives autonomitzants sobre les teulades-terrasses, de federar-les sobre una simple pàgina web que representa, si es possible, sobre la totalitat de la ciutat i más enllá el decalment de l'urbà: és l'urbaruralisme.

Concretament:

Sobre les monumentos de Barcelona ens proposem realitzar una centena de llacs petits, i petits anfiteatres als camins.

Al nivell del bosc, fer curtes selectives i no curtes rases, per a mostrar l'exemple de salvament del bosc mediterrani.

Crear i utilitzar espais grnatuts per a les trobades de tot tipus per a totes les iniciatives: culturals, socials, debates a l'aire lliure.

L'objectiu és crear una zona pilot per a salvar el bosc contra el canvi climàtic.

Els cercles verds representen els barris populars que patexen mobbing, pot ser que en altres costats altres iniciatives puguin ser preses per col·lectius de veïns o individualment.

Proposarem alternatives a les 30 multinacionals que jugarem com un billar ecológic i social. Com fer-les decaure per a alliberar a la humanitat ja que fun passar fam a milions de persones.

De 800 milions hem passat a 925 milions de persones que passen fam i 30 milions es moren de fam.

Per aquesta raó, ens proposem conexer entre altres coses 3000 hectàrees de espirulina (sobre les 12000 ha), el que permetria donar una salut a cada humà, mundialment i evitaria la malnutrició. La idea és actuar localement amb la consciència pràctica global.

El primer dret del ser humà és el do no morir-se de fam.

Com Barcelona és cosmopolita, aquesta tècnica i aquest cultiu podria difondre's amb más facilitat a través del mòn. Exposarem un exemple d'horta sobre un bloc d'edifici/immoble de 125m x 125m. Saben que per a alimentar un esser humà fan falta 25m2 superficie per a realitzar una horta.

Mostrarem com conseguim habitatges temporals individualitzats i nutritius.

Cal saber qué revetiment d'una casa és suficient per a la seva energia.

Cilindres parabòlics podran ser instal·lats parqué el problema de les finíquels está fora del nostre abast per a ser auto-construïdes. En canvi, la realització de bio-reactors que produ0ten bio-carburant amb aigües usades, el fum i el gas d'escapt permetrà purificar l'aire de tots com també equipar vehicles amb assisténcia hidrogènica per electricitat i també combatir.

Veiem en aquest plànol que hem traçat línies terongen. Sòn transports aeris solars o no, que permeten desplaçar-se d'un bloc d'immoble a altre (19m). Imaginem bicicletes suspeses a 2 cables, els ciclistes podrien estar sota el cable per a la seva seguretat. Tindrien forma de papallona, de flors, o d'oreella, simbolitzant les espécies que desaparèixen a gran hora (3 espécies desaparèixen actualment per hora, 30000 per any amb les 750000 hectàrees que sòn deteriorades pel formigó, la grava o l'asfalt, i la destrucció dels boscos). Recordem la destrucció de l'Amazones, de Borneo per l'explotació de la fusta i del Paraguai pel cultiu de soia, etc.

La idea d'aquest desplaçament podrìa fer arribar fins a Barcelona el mes amor.

La nova ciutat autònoma sobre el mar

Feu petits arxipèlags en forma de conquilles davant del banti de Barcelona dos d'uns bus equipats als pobres, als pensadors, per a fer una zona de turisme de platja per als europeus, aprofitant els jocs olímpics de 1992.

Referent a l'aigua:

Mostrarem que no necessitem un AGBAR que capitalitzi l'aigua.

La idea és rebre en altitud cilíndres parabòlics que, gràcies al sol, podon realitzar 6 coses:

- Potabilitzar l'aigua ja que pugen en temperatura fins als 250°. Cal prendre l'aigua del port, en compte d'anar a buscar l'aigua dolça a França al Ródon ens está costmant

- Desinfectar l'aigua

- Produir electricitat amb el vapor de les turbines Telm (el que ajudaria als consumys que llusten contra el pas d'una línia de Mòri Alta Tensió de Pirineus, vetant que passi per a traspassar i vendre la sobreproducció de corrent de les centrals nuclears francesos).

- Produir aigua calenta

- Produir calefacció

- Alre conseguint per a emmagatzemar energia solar

Presentem igualment la utilització de lavabos sobre humus que estalvien 40% d'aigua i que fan un bon fertilitzant per als arbres fruitaers com per a plantes comestibles que fan els serveis estatals.

Mostrarem sobre la zona franca que el cultiu de l'alga de carburant pot ser desenvolupada. Botyococcus Brauniì es troba a Trenti natural a Hidrera a Eguayo. Els americans a Massachusetts produ1xen 20 magawatios, a Chaput (Argentina) fan fluxionar un vaixell. Aquesta alga produ1x més oli que el girasol per hectàrea (136900 litres per ha), el que permetria autoconstruir Barcelona en relació amb el petroli. A més, es nodreix d'aigua brutu.

En la zona franca, tenim el centre d'intercanvi que és una vergonya. Fas proposem reemplaçar-lo per universitats populars de l'autonomia per a aprendre a fiemse-se sobre les línies autonomitzants, a autoorganitzar-me, a no denigar més ésser una mercaderia assalariada perqué tot és possible quan vam rebolgar el sistema salarial.

Considerant que aquesta societat no és la nostra societat, ja que no crea más que estres, violéncies, dependéncies, hi ha urgéncia per a totes els éssers vius d'actuar creant altre mòn possible al nivell energètic, de les matéries primeres i sobretot una nova informació autonomitzant consciliant teoría i pràctica.

Per aquesta raó proposem el reemplaçament de l'estatua de Colón (1494-2008), que assenyala a América, pel símbol de l'aliança dels pobles ecológics com els amerindios, donat que el seu líder Pelletier encara continua en pesch.

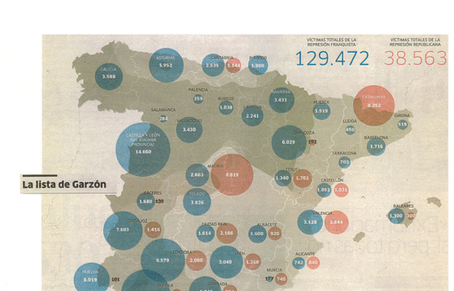

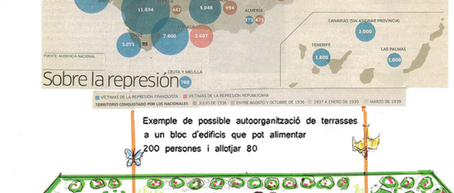

GRUPS D'INVESTIGACIO - ACCIO:

1.Autonomia i gratitud de l'aigua, potabilitzar i descontaminar

2.Exemple d'allotjament autònom: l'hexàgon nutritiu

3.Tractament i reciclatge de les deixalles (antisíssimes)

4.Bioreactors per a produir biocarburante amb l'alga Botrycoccus Brauniì

5.Producció d'espirulina per un mòn sense fam

6.La informació i la formació autonomitzant amb una escola independent

7.Zona pilot per a salvar el bosc mediterrani i lluitar contra el canvi climàtic

8.*Barcelonmar el meu amor*, la ciutat flotant autònoma en forma de conquilles

9.Les bicicletes aèries i la memòria dels desapareguts (espècies humanes, animals i vegetals)

10.Autoorganització d'una horta sobre un bloc d'edificis (125m x 125m)

11.Reemplaçament de l'estàtua de Cristóbal Colón per una escultura que alliï simbòlicament els éssers humans, els animals, les plantes i les energies renovables a escala humana.

GRUP D'INVESTIGACIO - ACCIO 1: Autonomia sobre l'aigua a Barcelona, potabilitzar i descontaminar.

L'abandó per els municipis de la gestió de l'aigua a la multinacional Agbar que revén l'aigua a Barcelona i a altres llocs, reforça els nostrés durs del capitalisme. Agbar reacciona a la falta d'aigua portant-la de França (per exemple del Ródano), contaminat per les centrals nucleàrs.

La pregunta a aquest monopoli és la seguïdet: Quines sòn les alternatives autònomes per als habitants?

-La recuperació i l'emmagatzematge de l'aigua de pluja en cisternes, el reciclatge in-situ de l'aigua permet la possibilitat de trencar amb la dependéncia.

-La realització de cicles biológics per a l'autonomia alimentària i energética amb la depuració de l'aigua amb els ratgs UV del sol, els bacteris anaeróbics, les plantes macrofitas i la disminització de l'aigua Per a 16 persones cal disposar de 80m2 per 80m2 per a la recuperació i neteja de l'aigua. Al final del cicle cal utilitzar destiladors solars o filtres a osmosi inversa que purifiquen i disminitzen l'aigua fins a 400 litres. La recuperació, la potabilització i el reciclatge de les aigües han de ser realitzades a escala de l'allotjament individual o col·lectiu, sense esperar gens de Agbar. L'aigua que surt de la fóndeparació, com també les aigües no potables (pluja, pous, riu) es pot proveí del port de Barcelona, poden ser tractades amb el cilindre parabòlic que, a más de purificar aquestes aigües, el cilindre parabòlic que, a más de purificar aquestes aigües, el cilindre parabòlic podrà servir als cultius d'espirulina -veure grup-acció 5-). El cilindre parabòlic oferiaun sistema funcional, permetent les coses com aigua calenta, electricitat, aire comprimit, recuperació de l'aigua de pluja i repotabilitatació, blocs de gel. Aquests cilindres parabòlics, orientats cap al sud i disposats sobre la teulada d'edificis o sobre l'eix de la "diagonal", serien instal·lats i administrats pels habitants les cooperatives de barris contra l'extorsió del centralisme energètic.

GRUP D'INVESTIGACIO - ACCIO 2: Allotjament autònom d'emergència sobre les terrasses.

La crisi immobiliária (sobre-endeutament, crédits escombraries, etc.) també afecta a Barcelona. Molles persones sòn víctimes de l'assetjament immobiliari, tant a Barcelona com a altres ciutats.

A més la crisi genera un atur massiu que copeja de ple el sector de la construcció. A aquesta misèria económica se superposa la passivitat dels individus. Hi ha un bloqueig de la imaginació i una inhibició de l'acció, resultat directe de l'educació i de la formació separada.

Proposem adaptar a aquestes terrasses l'hexàgon solidari (veure www.escandorrat.info)

El de l'índex: Regal d'aniversari de maig de 1968 a la generació de maig de 2008). Amb una inversió de 1500.-€, aquesta unitat de 15m2 permet tenir un estalvi mensual de 1000.-€, assegurant la autogarantia de les necessitats vitals: all